Artur õieti langeb, seda ei tea ka targem kui tark mitte ette ütelda. Mõlemalt poolt wõideldakse meeleheitlikult. Loodame, et Jaapan meie wägede poolt niisuguse lõõgi saab, et tal himu ära läheb edaspidi Wenemaaga sõda algada ja Wene alamaid nende rahutöö juures ekstitada.

Kõige kurwa sündmuste selka paistis hele päikesekiirg, Keiserliku Kõrguse **Troonipärija Aleksei Nikolajewitschi** sündimine, mis meie kalli riigiisa südamele troosti tõi ja ka suure riigi rahwaid uuele lootusele elustas parema aegade peale. Andku Jumal, et pea jälle rahupäike meie suure riigi rahwaid oma paistega kosutaks meie kuulsa ja wägewa Keisri warju al.

Jumal, **Keisert** kaitse Sa!

Unustatud jutukene.

Mitte kaugel Lissaboni linnast, ühe wana lossi wõlwitud hoonetes on marmorikiwist Onnistegija kuju. — Onnistegija kuju sisse on õige jämedal kombel kaewatud kats tähte „A. M." — wana kiri, mille tähendust ülsgi elawatest enam ei saa seletada, ja ommetegi ei tähenda ta wähemat ühtegi kui kuradi wiimast tükki, mis talle elus juhtunud.

— — — Wähe inimesi usub, et kurat on olemas, ja ommetegi on ta mööda läinud aja inimesesoo loos kõige suurem ja arusaamatum nähtus! Tema see oligi, kes kurjuse wälja mõtles, mis hingesid tapab, ja sõjariistad, mis ihu pidiwad haawama. Mõnes ajajärgus kaitses ta koguni inimeseõigust, tema tahtis wabadust, sigidust ja jõuudu, tema see mees oligi, kes loodusejõuud Jumala keelust kõrgemale tõstis. Tema wõitleb preestri- ja neitsiseisuse wastu, ta annab Kristusele nõuu elama jääda ja tahab mõnd jagu inimesi sundida uskuma, et kõik silmakirjaks olemine eht maailm on. Kurat on täis arusaamata wastikut olu, ta piinas püha inimesi ja aitas 16. aasta sajal kirikule tümnist sisse nõuuda. Kui ta weel üsna noor oli, sel ajal kui taewatähed teda walguseingliks, walguse-toojaks nimetasiwad, tõstis ta Jehowa wastu mässamist ja teda nimetati trahwiks selle maailma würstitis; sest ajast saadik piinab tema südant, hoolimata kõigist halbdusteist, pea tume, pea pilkaw igatsus, wõib olla, eht on igatsus, taewa riiki tagasi saada.

Kui inimesed loodi, kuisas kurat Eewat, pettis pärast prohweti Taanieli, sõbrustas ennast Juudas-Iskariotiga ja pööras hiljem oma iseäralist tähelepanemist kloostriwendade peale.

Tema piinas püha Makaariust, käis Aleksandria kirikus laulmas, kinsas püha neitsit Pelaagiat kannikesteist tehtud lillekimbukesega, ei häbenenud isegi Klunji kloostriülema kanu warastamast, ja wäsinud ja ära tolmunud koputas ta kord ööst Florentsi linna Dominikaanrite kloostri wärawa külge ja tahtis munga Sawanorola juurde ööseks jääda.

Tema uuris Hebrea ja Ladina keelt, waidles Lutherusega, aitas Kalwinit tema Jumala sõna uurimise juures, ja temast sai nõnda kõige parem piiblitundja; siis läks ta Saksamaale, et kerjusmunkadega sõprust teha.

Kui tema siis pimestatud ristiusu kadumisega, uue aja koidu ajal, hakkas wananema, kaotas ta ka natukene oma luuleliset suurusest ja pidi sellega leppima, kui rumalad talupojad teda kord kolkisiwad ja kuulus Woltair teda koledaste oma pilkesalmidega haawas.

Õpetatud meestel ja laulikutel on temaga palju tegemist olnud. Proklus õpetas missuguset asjast kurat on loodud, Presul jutustas palju tema rändamistest, püha Toomas näitas tema saatust, Torkwemada räägib tema halbdustest ja põletas tema jüngrid tuhandela tuleriitade peal, Inglismaa kuningas Jakob I. kirjutas tema maaaluste riikide geograhwiat, Milton laulis tema iludusest, Dante tema kurbmängu ja Goethe kirjutas tema Fausti. Walguseingli eluasemed on kas kuristikudes eht looduse kõrgustikudel.

Armastuise juhtumised on saatanale kõige enam meelt mööda. Brabanti linnas wõttis ta omale naeseks ühe rikka kaupmehe tütre, armastas aga ka ilusat Olimpiat, hakkas seltsima Fredegundega ja kirjutas igatsuselirju nonnidele nende keskaja kloostrites. Kui Helenbachi kloostriülem kurwalt ütles: nii need naesed nüüd on — siis jättis kurat wiimaks oma kloostriarmukese maha ja reisis ära Schottimaale, kus nälg oli lahti peasnud. Seal ostis ta 15 Shillingi eest tolle maa naeste armastuse ära, maksis aga hinna walerahaga, mida ta üheskoos Ludwig VI., Wilipp Ilusa ja Hindrik II-ga lõi, sellestsamast wasest, millest katlad walmistatakse, kus sees seadus walerahawalmistajaid käskis ära keeta.

Sel ajal eht ka mõni aastasada hiljem — sest sellel,